

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Khersonskaya Liudmila,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă Khersonskaya Liudmila împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 15 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-399/25
NR. PIGD 2-24024295-01-3ra-10072025)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, jud. V. Jomiru-Niculița,
Curtea de Apel Chișinău, jud. Gh. Mîra, Gr. Dașchevici, A. Bostan,

24 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Khersonskaya Liudmila,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 1 martie 2024, Khersonskaya Liudmila a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie prin care a solicitat anularea deciziei Inspectoratului General pentru Migrație (Direcției Azil și Apatridie) nr. 533/24/DAA din 27 februarie 2024.

2. În motivarea acțiunii a indicat că, este cetățean al Republicii Belarus și s-a adresat către Direcția Azil și Apatridie al Inspectoratului General pentru Migrație din cadrul MAI cu cerere privind acordarea azilului în Republica Moldova.

3. La 27 februarie 2024, Direcția Azil și Apatridie al Inspectoratului General pentru Migrație prin decizia nr. 533/24/DAA, a respins cererea de azil a cetățeanului străin - Khersonskaya Liudmila.

4. Consideră că, decizia în cauză este una neîntemeiată, prin care se încalcă grav un șir de principii fundamentale consfințite atât la nivel național (art.11 al Legii nr.270 din 18.12.2008, art.19 alin.(3) al Constituției R.M.), cât și la nivel internațional (art.5 alin.(1) din CEDO), iar temeiurile invocate - fiind formale, menite să restrângă nefondat dreptul la azil al persoanei.

5. Reclamanta a punctat că, este cetățeană a statului Belarus și este o activistă de opoziție, a participat la mitingul organizat de Svetlana Tihanovskaia, care era candidată la Președinție, iar în rezultatul pierderii alegerilor, a fost nevoită să părăsească țara, din considerentul că securitatea acesteia era pusă în pericol.

6. Precizează că, susținătorii în cursa electorală ai Svetlanei Tihanovskaia s-au ales cu percheziții, sechestrări de bunuri, amenințări și fabricarea de dosare penale în caz de neconlucrare cu autoritățile statului Belarus.

7. Remarcă că și fiul său, fiind cetățean al statului Belarus, a făcut parte din grupul de simpatizanți/susținători ai opoziției, respectiv în rezultatul alegerilor din anul 2020, acesta a fost abordat de autorități, pentru a da declarații în defavoarea candidatului opoziției, despre careva finanțări ilegale și coruperea alegătorilor, iar fiul reclamantei categoric a refuzat să conlucreze cu autoritățile, din dorința de a nu depune careva mărturii false, care erau generate de constrângere emoțională, cu amenințări la adresa sa și a familiei sale.

8. Menționează că, a decis să plece din țara de origine spre Ucraina, iar la 24 februarie 2022, teritoriul țării date a fost atacat într-o escaladă majoră de militarii ruși, iar concentrarea atacurilor a fost efectuată asupra orașului Kiev. Atacurile aeriene și invazia terestră a forțelor rusești, atât cât și altercațiile acestora cu armata ucraineană, a pus în pericol viața civililor din zonă, distrugerea infrastructurii etc., iar Ucraina a decretat legea marțială și a ordonat mobilizarea generală pentru înrolarea tuturor bărbaților apti de luptă.

9. Din considerentele enumerate supra, pentru asigurarea integrității vieții, reclamanta a întreprins toate măsurile pentru a-și duce familia într-un loc sigur (reclamanta era împreună cu feciorul, nora). La 28 februarie 2023 a intrat în Republica Moldova, însă a fost reținută.

10. Învederează că, atât în cererea de azil, cât și în cadrul interviului, a indicat motivele solicitării azilului, zona din care provine, invocând dorința de a asigura securitatea fiului și soției acestuia și a viitorului copil, fapt la care Direcția de azil și apatride prin decizia emisă nr.533/24/DAA din 27 februarie 2024 nici nu s-a expus, făcând trimitere abstractă la careva portaluri, fără a face referire la cele indicate de reclamantă.

11. Susține reclamanta că, în vederea motivării celor indicate supra, a reiterat că fiul său, Khersonski Viachaslau, a. n. 9 martie 1992, cetățean al statului Belarus, a plecat din țara de origine din cauza persecuțiilor asupra simpatizanților/susținătorilor opoziției, fiind amenințat că-i va fi preluată activitatea pe care o desfășura, iar în caz de nesupunere va avea și conflicte cu legea, deoarece a participat la mitingurile organizate de mișcarea „Вясна”, în urma cărora au fost efectuate rețineri și arestări, fapt ce a vizat securitatea acestuia.

12. Referitor la mișcarea „Вясна”, a precizat că a fost consultată informația din țara de origine, care a fost publicată pe canalele/portalurile de știri: <https://spring96.org/ru/news/112580>: „noi fapte de persecuție politică a belarușilor - detențiile, perchezițiile, torturile în centrele de detenție continuă în Belarus, se exercită presiuni asupra prizonierilor politici, iar produsele presei independente sunt recunoscute ca materiale extremiste. Au loc represii împotriva cetățenilor care își exprimă active poziția civilă - informații care sunt actualizate în mod constant”, precum și de pe canalul <https://spring96.org/ru/news/112560>: „Centrul pentru Drepturile Omului „Viasna” recunoscut ca „formație extremistă”.

13. În motivarea deciziei, Direcția face referire doar asupra unei forme de protecție, protecția umanitară, pe când prin cererea depusă din 3 martie 2023, reclamanta a solicitat acordarea unei forme de protecție, însă a fost ignorat în totalitate aspectul protecției umanitare, ignorând aspectul real al situației și zonei geografice de origine a reclamantei. Direcția a făcut trimitere doar asupra faptului că solicitantul nu întrunește careva condiții prevăzute de Convenția din 1951.

14. Notează că, un alt aspect reflectat în decizia contestată este că, potrivit notei Serviciului de Informație și Securitate nr. E/4187R din 27 decembrie 2022 reclamanta „prezintă pericol pentru ordinea publică sau pentru securitatea Republicii Moldova”, fără a se prezenta careva probe sau argumente pertinente.

15. În acest sens, remarcă că, nu a fost prezentată nici o sentință prin care reclamanta să fie condamnată definitiv, atâta timp cât s-a aflat pe teritoriul statului Belarus sau al Ucrainei, nu i-a fost încredințat nimic, nu a avut nici un statut de bănuțit sau învinuit, până la trecerea frontierei nu s-a aflat în căutare. În actele prezentate de Interpol, nu se comunică faptul ca aceasta este sau nu condamnată, doar se impută careva acțiuni neprobate.

16. Indică că, în cazul lipirii statutului de refugiat, nu va beneficia de protecție, fiindu-i îngrădit dreptul consacrat conform Convenției privind statutul de refugiat, încheiat la Geneva la 28 iulie 1951 și Protocolul privind statutul refugiaților, încheiat la New York la 31 ianuarie 1967.

17. Mai comunică că deja există un precedent când decizia de refuz a Direcției emisă în baza notelor SIS neargumentate a fost anulată - cazul profesorilor turci, unde Biroul de migrație și azil al MAI a revizuit actele administrative emise în privința cetățenilor turci, ca urmare a hotărârii CtEDO - cazul Ozdil și alții vs Republica Moldova nr.42305/18 din 11 iunie 2019, precum și a Raportului Special privind rezultatele investigării din oficiu a cazului de îndepărtare a unui grup de cetățeni turci de pe teritoriul Republicii Moldova, în care este prezentată analiza detaliată a situației, potrivit căroră, în lipsa unor concluzii veridice bazate pe probe concludente 7 persoane au fost extrădate/expulzate ilegal.

18. Consideră că întrunește condițiile statutului de refugiat, deoarece este cetățean al statului Belarus, unde în deplină desfășurare sunt acțiuni de persecuție a persoanelor care nu împărtășesc ideologiile actualei puteri, un stat cu regim totalitar, respectiv, există pericolul eminent de a fi persecutată pe motiv de simpatizare și susținător de opoziție.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

19. Prin hotărârea din 23 septembrie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Khersonskaya Liudmila împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie privind anularea deciziei nr. 533/24/DAA din 27 februarie 2024 de respingere a cererii de azil.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

20. La 21 octombrie 2024, Khersonskaya Liudmila a depus cerere de apel nemotivat împotriva hotărârii din 23 septembrie 2024 a Judecătorei Chișinău,

sediul Râșcani, iar la 19 februarie 2025 a depus cerere de apel motivată, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii și emiterea unei noi decizii prin care să fie anulată decizia Inspectoratului General pentru Migrație (Direcției Azil și Apatridie) nr. 533/24/DAA din 27 februarie 2024.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

21. Prin decizia din 15 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru, apelul declarat de Khersonskaya Liudmila, s-a respins. S-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 23 septembrie 2024.

22. În motivarea soluției, instanța de apel a notat art. 3, art. 16, art. 17, art. 19, art. 44, art. 45, art. 46, art. 47, art. 48 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat).

23. Curtea de Apel reținând reglementărilor legale pre-citate, a conchis că, în speță, nu au fost întrunite temeiurile legale pentru acordarea azilului, în contextul în care Khersonskaya Liudmila nu a justificat iminența persecutării sale în țara de origine pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenții de persecuție sau vătămări grave, după cum acestea sunt definite de art. 47 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 și, respectiv, existența unei temeri bine întemeiate a reclamantei de a fi persecutată sau existența riscului real de a fi supusă unor vătămări grave în țara de origine.

24. În același context, cu referire la motivele de persecuție invocate de reclamantă, precum că aceasta este cetățean belarus, unde sânt în plină desfășurare acțiuni de persecuție a persoanelor care nu împărtășesc ideologiile actualei puteri, un stat cu regim totalitar, instanța de apel a subliniat că, aceasta nu a prezentat probe sau detalii suplimentare care să demonstreze existența acestor acțiuni de persecuție din partea statului în privința sa. Cu atât mai mult că, actele cauzei se denotă că, reclamanta/apelantă a părăsit țara în anul 2020, plecând din Republica Belarus fără a întâmpina careva impedimente la plecare din partea autorităților din țara sa de origine.

25. Cât privește alegațiile reclamantei/apelante privind riscul de a fi persecutată de autorități pe motiv că este susținătorul și simpatizantul opoziției, Curtea de apel a reținut că, nici în cererea sa de azil, și nici în cadrul desfășurării interviului, solicitanta de azil nu a făcut referire la aceste circumstanțe, și nu a prezentat careva date și dovezi, din care ar reieși că ultima a participat la careva reuniuni, mitinguri, adunări în masă în care și-ar fi expus poziția civică, politică, social-economică, care ar fi atras atenția societății, iar ca rezultat a fost supusă unui tratament neechitabil din partea autorităților statului.

26. De asemenea a subliniat și faptul că, Khersonskaya Liudmila este inclusiv cetățean al Israelului, unde în timpul șederii sale, potrivit celor declarate în nota de interviu, nu a întâmpinat careva impedimente de natură politică sau de persecuție.

27. La caz instanța de apel a constatat că, din materialele cauzei, rezultă în mod cert că, aceasta din urmă a părăsit țara de origine în mod legal, având tangență directă cu autoritățile de stat, nefiind constrânsă în mod forțat sau prin intermediul unor acțiuni ale autorităților de stat sau care prezintă pericol pentru sănătatea și siguranța acesteia să plece din țara de origine.

28. Totodată, examinând existența unei temeri bine întemeiate a reclamantei Khersonskaya Liudmila de a fi persecutată sau riscul real de a fi supusă unor vătămări grave, urmare a analizei evenimentelor care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și a celor care s-au desfășurat ulterior, prin prisma art. 46 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008, instanța de apel a constatat că acete temeiri nu au o bază factologică.

29. A mai constatat că, potrivit notei de interviu, reclamanta Khersonskaya Liudmila a fost arestată în Republica Moldova, pe motivul presupunerii că autoritățile din Republica Belarus au dat-o în căutare internațională pentru fapte de escrocherie.

30. Curtea de Apel Centru a precizat că, fapta imputată reclamantei nu presupune urmărirea sau pedepsirea acesteia pentru infracțiuni cu caracter politic, iar teama de astfel de urmărire, nu-i conferă solicitantului, calitatea de refugiat, deci Khersonskaya Liudmila nu are nevoie de protecție internațională.

31. A învederat că, reclamanta/apelantă, nu a prezentat nici Inspectoratului General pentru Migrație în cadrul procedurii administrative, nici în cadrul examinării cauzei în fond, probe pertinente, concludente și admisibile privind prezența temerilor întemeiate, care ar confirma riscul persecutării sale în țara de origine pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, precum și că, datorită acestor temeri, nu se poate afla sub protecția țării, a cărei cetățenie o deține sau datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

32. La 7 mai 2025 și 26 august 2025, Khersonskaya Liudmila a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 15 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

ARGUMENTELE RECURSULUI

33. În motivarea recursului a reiterat cele invocate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel și suplimentară a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel considerând-o neîntemeiată și nefondată

POZIȚIA INTIMATULUI

34. La 29 august 2025, intimatul Inspectoratului General pentru Migrație a depus referință solicitând respingerea recursului ca fiind nefondat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

35. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

36. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

37. Art. 245¹ alin. (1) și (3) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

38. Art. 246 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, ”recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

39. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, Curtea de Apel Centru a pronunțat decizia la 15 aprilie 2025, copia dispozitivul hotărârii a fost expediat participanților la proces prin intermediul poștei electronice la 22 aprilie 2025 iar decizia motivată la 27 iunie 2025 fapte confirmate prin extrasele din poșta electronică, anexate la dosar (f. d. 168, 171).

40. Cererea de recurs a fost depusă la 7 mai 2025 și 26 august 2025. Astfel, că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

41. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

42. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

43. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

44. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Khersonskaya Liudmila, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse anterior la etapa examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor

argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

47. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

48. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

49. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

50. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

51. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept

național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

52. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus Khersonskaya Liudmila.

53. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de avocata Khersonskaya Liudmila.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă